

VROOM AANDENKEN AAN

DE HEER

Roger VAN DEN BROECKE

echtgenoot van Mevrouw

ELISABETH LODENS

geboren te Wannegem-Lede op 11 november 1929
en godvruchtig overleden te Oudenaarde

op 3 april 1984,

gesterkt door de Heilige Sakramenten van de zieken.

Wie sterven mag zoals hij geleefd heeft — met een glimlach — is een begenadigd mens. Zo was Roger. Steeds klaar met een kwinkslag en een opmonterend verhaal in alle omstandigheden. Hij hield van vele mensen en vertoefde graag in hun gezelschap. Zijn moeder, zijn echtgenote en kinderen, nu ook zijn kleinkinderen maakten wezenlijk deel uit van zijn brede mensenkring.

Ongeacht rang of stand van de vaste of toevalige kontaktgenoten, bleef hij de eenvoud zelve. Hij was wars van gekunstelde vriendschapsbetrekkingen. Volks was zijn aard, hij voelde zich pas echt goed tussen het volk waar ook ter wereld. Voor hem was eenvoud vanzelfsprekend.

Hij beleefde de gewone dingen als buitengewoon, alsof Gods' schepping één zich voortdurend vol verrassingen ontwikkelend wonder was, waarover hij zo pittig kon vertellen.

Hij was een geboren verteller, een gave die hij zo kwistig gebruikte om alledaagse dingen en gebeurtenissen fleur te geven. Zijn opvrolijkende levendigheid maakte van Roger de voortdurende toe-verlaat van velen die om een praatje verlegen waren.

Bij de Scouts-vaders in «zijn» buffelpatroelje veerde hij op in het jaarlijkse kamp waarover hij heroïsche verslagen bracht over de jongste huzarenstukjes en de belevenissen van meer dan twintig jaren kameraadschap.

Trouw lidmaatschap van sportverenigingen, voetbal of biljart, was voor Roger het veld waarop hij zijn reporterstalent kon uitleven en zijn minzame omgang met velen concreet beleven.

Eerbied voor de mening van anderen was zijn devies: iedereen mocht voor hem zijn gedacht hebben en zeggen. Hij zelf was vast in zijn overtuiging dat vrijheid de hoogste waarde is in menselijk denken en doen. Op dat stuk was hij beginselvast.

Gul was zijn vriendschap, zonder berekening. Hij zong zelden, maar wanneer hij er toe gepraamd werd dan kwam het uit zijn hart: «twee vrienden als wij zo zijn er niet meer».

In die geest zal Roger in ons aller herinnering blijven leven, want een vriend zoals hij zo is er geen meer.

Mevrouw Roger VAN DEN BROECKE, geboren
Elisabeth LODENS,

De Heer en Mevrouw Jan VAN DEN BROECKE-
LAGAE en kinderen Steven en Bart,

De Heer Hendrik VAN DEN BROECKE,

Mevrouw Remi VAN DEN BROECKE(†)-
CORTVRIENDT,

De families VAN DEN BROECKE, CORTVRIENDT,
LODENS en DUBOIS,

danken U voor de blijken van kristelijke
deelneming.